

ט"ו בשבט - חגיגות המשכת השפע

בנות יקרות למרות שבמקום שיצאנו אליו אני לא יכולה להעביר לכם שיעור בזום, בכל זאת אני יכולה לכתוב לכם, ולא רציתי שיעבור השבוע בלי שנתייחס למאורע האדיר שקורה בו, חגיגות המשכת השפע של ט"ו בשבט, אז אני כותבת...

כשאני חושבת על השפע האדיר שיורד לנו כל הזמן מאבא האוהב שבשמיים, אני נזכרת איך פעם, בעולם הקדום של לפני אלפיים שנה ויותר, בשביל למשוך שפע היו עובדים לאילים, ככה האמינו שיוכלו לקבל שפע. היה ברור לכולם שהשפע מגיע אלינו משמים, אבל הגשימו את זה כל כך שהמציאו מיתולוגיית אילים, שהיו בעלי מידות ותכונות כמו בני אדם, קנאים, כעסנים, בעלי תאוה ורודפי כבוד, רק שהיו להם תכונות על טבעיות וכביכול הם היו הבעלים על השפע. הם היו מתגוררים על ההר הגבוה ביותר ביוון - אולימפוס ורבים ביניהם וגם עם האנושות... האילים של מצריים או המזרח היו מתגוררים במקומות אחרים, אנחנו זוכרים את זה עוד מימי אברהם אבינו שנלחם באילים של העולם הקדום.

כדי למשוך שפע משמים היו מתחנפים אליהם ומקריבים להם כל מיני קרבנות, עד כדי קרבנות אדם אפילו, ה' ישמרנו. מי שרצה ילדים, למשל, היה מקריב לאלת הפרי, רצו גשמים היה אל השמים, רצה אהבה היתה אלת האהבה, כך אינסוף המצאות. היו עורכים חגיגות וטקסים לאילים האלו בשביל למצוא חן בעיניהם שיתרצו לתת משהו פה לבני אדם. האילים של היום זה כוכבי קולנוע וספורט או סלבריטיס למיניהם, מהם לא רוצים כלום, רק רוצים להיות כמוהם, מה נעשה שהם בעצמם מחפשים את 'הר האושר'...

בכל מקרה בנות יקרות, אנחנו רחוקות מאד מאד משם, אנחנו יודעות שיש אבא אחד בשמים שהכל שלו, הכל הוא ברא והוא נותן לנו הכל. רק מה צריך? צריך להודות לו. כן, להגיד: תודה אבא על השפע. תודה על מה שנתת לי, איזה טוב ומיוחד מה שנתת לי, אני כל כך נהנית ממנו, אני כל כך שמחה בזה. אתה לא מפסיק להרעיף עלי טובות. זה לא מובן מאליו שאני יכולה לקום בבוקר ולהתענג על תפוח טעים או אפרסמון מתוק, חגיגה לעיניים ולחייך. לשמוח עם "מנגו בננה ומלון דבש וקינמון...". תודה אבא על כל הריחות והטעמים המופלאים האלה שמוגשים לנו בעטיפה כל כך סוגונית ויפה.

זה לא רק זה כמובן, יש לנו עוד על הרבה מה להודות, וזה הדבר היחיד שאנחנו צריכים לעשות בשביל למשוך את השפע - לברך ולהודות! זה מה שבעל הסולם מגלה לנו שההודיה היא הכלי למשיכת השפע. כי שפע יש לבורא אין סוף לתת לנו, אנחנו רק צריכים כלים לקבל אותו. וזה ההודיה, ההודיה הפשוטה הזאת זה הכלי הכי גדול לקבלת השפע.

בט"ו בשבט, ממש באמצע בתוך החורף הקר, כשהעצים השילו עליהם, הטבע כמו מתכנס בתוך עצמו והעולם עומד קפוא וסגרירי - מתחיל השרף לעלות באילנות. מתחילה צמיחה חדשה, מתחיל שפע חדש לרדת לעולם, שייתגלה אח"כ על העצים בצורת אשכולות ענבים עסיסיים ודבלות תמרים נוטפות.

אבל לא רק זה, כל הקלקול של חטא אדם הראשון היה באכילת פרי עץ הגן. מה זה אכילה? מה כזה בעיה בזה? מה כזה נורא בטעות באכילה, אפילו אם היא בזדון? אכילה, מלמדים אותנו המקובלים, זה שם קוד למשיכה וקבלת השפע, הוא נכנס אלינו עד שאנחנו טועמים אותו ומרגישים אותו. אדם הראשון הוזהר, תדע לך, אני בראתי את כל העולמות כדי להשפיע שפע וטוב לנבראים, אבל צריך להזהר איך מקבלים אותו. יש

פירות שאם אוכלים אותם בוסר אנחנו ממש בסכנה, ולמה? כי השפע הזה לא זמין עדיין. כשהם יבשילו הם יהיו טובים ומתוקים אבל לפני הזמן הם מסוכנים.

תדע, שזה כלל בבריאה, בכל סוג של משיכת שפע צריך לדעת את הכללים, איך ומתי אפשר למשוך אותו ולהנות אותו. כשהוא מסוכן או מזיק לנו הוא עדיין אסור.

הכלל הראשון של פתיחת השפע והפיכתו לזמין לנו וטוב לנו וראוי לנו הוא לברך ולהודות עליו. הכח של הברכה וההודיה הוא גם להפוך את השפע הזה לזמין וטוב לנו וגם למשוך עוד שפע ועוד שפע בלי די. ולכן כשמתחיל לרדת בעולמות השפע החדש המיועד לעולם, זה הזמן לפתוח לנו ולכל העולם את סוגי השפע שאנחנו צריכים על ידי ברכות על הפירות, פירות האילן, להתחבר לעץ החיים ולתקן את אותה אכילה אסורה מפרי עץ הדעת, שהזיקה מאד לאדם הראשון ולכל הדורות אחריו.

זהו יום של תיקון גדול ומשיכת שפע שלכן אמרו לנו המקובלים קודם להמשיך ברכה לארץ, שהארץ היא מקומו של האדם, על ידי ברכה ואכילה של הפירות שנשתבחה בהם ארץ יישראל: זיתים, תמרים, תאנים, ענבים, רימונים, חיטה ושעורה. וכמובן, כמו בכל אירוע - יין אדום והפעם גם לבן.

עולם בריאה:: עולם בריאה נאמר בו שהוא מיעוטו רע ורובו טוב, ומשיכת השפע ממנו היא דרך הברכה ואכילת פירות שנאכלים כמו שהם ללא גרעינים ובקליפתם, כי הם נמשכים מאותו עולם שבו מעט קליפות ופסולת, כמו למשל ענבים או תאנים.

עולם יצירה: הוא חציו טוב וחציו רע ולמשיכת הברכה והשפע מעולם זה אנו מברכים ואוכלים פירות שהפסולת שבהם היא הגרעין כמו למשל זיתים או תמרים.

עולם עשייה: רובו רע ומיעוטו טוב ורבו בו הקליפות ולכן בפירות שלו נאכל מה שבפנים ונזרק מה שבחוץ, שקליפת הפרי היא המחיצה בינו ובין עולם החמודות כדי שלא יקבל טומאה, וזה סוד היצר הרע והקליפה הדבוקה בנפש. דוגמא לפירות אלו הם רימונים ואגוזים

יכולתי להרחיב עוד המון אבל תם הזמן, אתן יכולות לקרוא עוד דברים עמוקים על זה בשאר המאמרים שלנו באתר, חג שמח והרבה שפע!!!!

כמו שכמה לחיצות על כמה מקשים בטלפון מפעילות את הכל, את המזגן בבית, למי שיש בית חכם, ואת הכסף בבנק, ואת הרכישה מסין ואת התמונות לאלבום ומה לא, הכל מהמכשיר הקטן הזה, לאן אנחנו לא מגיעים, לארצות וימים....

מאמרים נוספים על ט"ו בשבט: [חודש שבט בקבלה](#) [ט"ו בשבט - חצות הלילה של השנה](#)